

TEKST 29: Koranen om fordrivelsen af Banu Nadir-stammen

Koranen er opdelt i 114 kapitler (suraer), der atter er opdelt i vers ('aya', plur. 'ayat'). Nedenstående sura-vers dateres efter T. Nöldekes kronologi til Medina-perioden.

5

Sura 59 – 1. Alt i himlen og på jorden lovpriser Allah, Han er den vældige og vise! 2. Det var Ham, der fordrev de vantro blandt skriftbesidderne fra deres boliger ved deres sammendrivnen.¹ I troede ikke, at de ville drage bort, og de troede, at deres borge ville beskytte dem mod Allah; men Allah kom over dem fra et sted, hvor de ikke ventede det, og Han indjog dem skræk, så at de nedbrød deres huse med deres egne hænder og med de troendes hænder. Læg jer det på sinde, I, der har øjne til at se. 3. Havde Allah ikke foreskrevet dem at drage bort, ville Han have straffet dem i denne verden², og i den kommende venter der dem helvedildens straf. 4. Dette var følgen af, at de trodsede Allah og Hans sendebud; thi om nogen trodser Allah, så er Han voldsom i sin straf. 5. Hvad I har omhugget af palmetræer³, og hvad I har ladet blive stående på deres rod, det er sket med Allahs samtykke og for at ydmyge misdæderne. 6. Angående det bytte fra dem, som Allah har skænket Sin profet, så er I ikke stødt til ham med heste eller kameler,⁴ men Allah giver Sine sendebud magt over hvem Han vil, thi Allah har magt over alle ting. 7. Det bytte fra byernes beboere, som Allah skænker sin profet, tilhører Allah og profeten, slægtninge, forældreløse, fattige og vejfarende, for at det ikke skal gå fra hånd til hånd blandt jeres rige; og hvad profeten skænker jer, skal I tage, og hvad han forholder jer, skal I holde jer borte fra og frygte Allah; Allah er voldsom til at straffe; 8. det tilhører de fattige, udvandrerne, som blev fordrevet fra deres boliger og ejendele, idet de søgte Allahs nåde og velbehag og hjælp Allah og Hans sendebud; det er dem, der taler sandt. 9. Og de, som er bleven boende i deres huse, og som i forvejen blev troende, som elsker dem, der udvandrede til dem,⁵ og som ikke føler noget begær efter det, de (andre) har fået, og som skatter dem højere end sig selv, om de end selv er trængende, og som skyer gerrighed, de er de lyksalige. 10. Og de, som er kommet senere, vil sige: "Allah, tilgiv os og vore brødre, som er gået forud for os i troen, og læg ikke i vore hjerter misundelse mod dem, der tror; vor Herre, Du er mild og barmhjertig!" — 11. Så du ikke, hvorledes de tvesindede⁶ sagde til deres vantro brødre blandt skriftfolkene: "Hvis I fordrives, så vil vi udvandre med jer, vi vil aldrig adlyde nogen mod jer, og hvis I angribes, så hjælper vi jer." Men Allah er vidne på, at de lyver. 12. Hvis de fordrives, udvandrer de ikke med dem, og hvis de angribes, hjælper de dem ikke; og hjælper de dem, så griber de flugten og finder selv ingen hjælp. 13. I vækker større frygt i deres hjerter end Gud. Det er fordi, de er et folk, der ikke forstår. 14. De vil ikke kæmpe mod jer alle sammen [samlet] undtagen fra de befæstede byer eller bag mure. Indbyrdes er deres tapperhed stor. Du opfatter dem som en hærskare, men deres hjerter er splittede; det er fordi, de er et folk, der ikke har nogen forstand. 15. Lige-

10

15

20

25

30

35

¹ Denne åbenbaring er givet i forbindelse med eller sigter til fordrivelsen af den jødiske Banu Nadir-stamme i 625 fra Medina, se tekst 28

² *Straffet dem i denne verden*: dvs. ladet dem henrette / sælge som slaver, jf. tekst 23 og 28

³ Under kampene mod Nadir-stammen lod Muhammed stammens palmetræer omhugge, hvilket var et brud på den i Arabien gældende vedtægt for krigsførelse.

⁴ Dvs. hvis de troende ikke har hjulpet Muhammed med at føre krig og/eller hvis fjenden har overgivet sig frivilligt.

⁵ Ansarerne (hjælperne) i Medina, der gav de udvandrede mekkanere husly

⁶ *De tvesindede*: hyklerne og folk i Medina, der havde klienter og forbundsfæller blandt jøderne.

som dem, der kort tid før dem smagte følgerne af deres gerninger⁷, og der venter dem en smertefuld straf.

5 J. M. Rosenløv: *Islam – Grundlæggelsen og den tidligste ekspansion* (2013)

[Da overs. F. Buhl: *Quranen. Et Udvalg i kronologisk Rækkefølge* (1921) s.88-90, vers 13-15 efter Arthur J. Arberry: *The Koran Interpreted* (1955)]

⁷ Der sigtes her til den tidligere fordrevne Qainuqa-stamme, se tekst 23